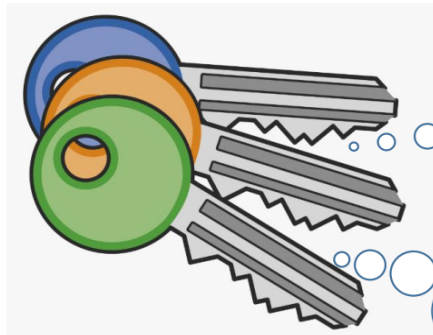

Πρώτη φορά στο θέατρο

Ξεκλειδώνουμε το κείμενο

Τόπος
.....

Χρόνος
.....

Πρόσωπα
.....
.....
.....

1. Διαβάζω το όμορφο κείμενο (σελ.58) και απαντώ ολοκληρωμένα τις ερωτήσεις:

1. Διαβάστε το κείμενο στη σελ 70 - 71 και απαντήστε την άσκηση 1 του βιβλίου σας σελ. 71.

2.

Είσαι ένα παιδί που πρώτη φορά πηγαίνεις θέατρο. Ξαφνικά αντιλαμβάνεσαι ότι δεν έχει άλλα παιδιά η αίθουσα... πως νιώθεις;

(ντροπή, περηφάνια, ηρωισμό, ευθύνη να συμπεριφερθείς ώριμα, άβολα, άνετα, υπέροχα, δεν σε επηρεάζει το γεγονός...)

Κοιτάζω γύρω μου την αίθουσα και καταλαβαίνω ότι είμαι το μοναδικό παιδί στο θέατρο νιώθω -----

-----

3.

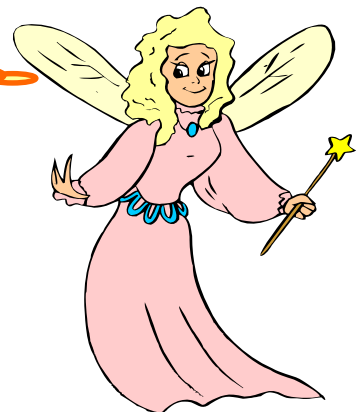
Η ιστορία της Ελευθερίας στο θέατρο
συνεχίζεται...

Στο θέατρο έφτασαν νωρίς και ήταν άδειο. Η Ελευθερία περιγράψει το θέατρο: είχε ψηλά μαρμάρινα καθίσματα, στην πρώτη σειρά τα καθίσματα είχαν ψηλή πλάτη και έμοιαζαν με θρόνο. Είχε επίσης μαρμάρινα σκαλιά. Ήταν κτισμένο με έτσι τρόπο που όπου και να καθόσουν άκουγες και έβλεπες καλά.

Για να αρχίσει το έργο κτύπησε ένα καμπανάκι τρεις φορές.

Περιγράψε το θέατρο...

Στο θέατρο είχε -----

-----.

5.

Θυμάμαι πώς ο Υπερσυντέλικος σχηματίζεται με το βοηθητικό ρήμα **είχα** και δηλώνει κάτι που έγινε στο παρελθόν πριν να γίνει κάτι άλλο.

Αν στο παρακάτω κείμενο συμπληρώσετε τα ρήματα που είναι στις παρενθέσεις σε χρόνο **υπερσυντέλικο** θα διαβάσετε τι έγινε όταν τελείωσε η θεατρική παράσταση.

Ο κόσμος ..... (σηκώνομαι) όρθιος και χειροκροτούσε με όλη του τη δύναμη. Οι ηθοποιοί ..... (βγαίνω) όλοι στη σκηνή και χαιρετούσαν τους θεατές. .... (αρχίζω) να κατεβαίνουμε τα σκαλιά, όταν χάσαμε τον κύριο Μαρσέλ. Όταν φτάσαμε στην έξοδο του θεάτρου, περιμέναμε και σε λίγο ήρθε κι αυτός.

— Νομίσαμε ότι ..... (φεύγω) χωρίς εμάς, του είπε ο Μπενουά.

— Κι εγώ σας έχασα, νόμισα ότι ..... (μένω) πίσω για να πάρετε αυτόγραφα από τους ηθοποιούς.

Μέσα στο τρένο, με το οποίο επιστρέφαμε στο σπίτι μας, πήρα το πρόγραμμα που μου ..... (δίνω) ο κύριος Μαρσέλ κι άρχισα να το διαβάζω δυνατά στον Μπενουά.

• Παρατηρώ ότι στον παρακείμενο και στον υπερσυντέλικο το ρήμα δεν αλλάζει. Αλλάζει μόνο το βοηθητικό (έχω → παρακείμενος)
(είχα → υπερσυντέλικος)

6. Συμπληρώνω τον πίνακα πρόσεχοντας **το πρόσωπο** των ρημάτων:

Ενεστώτας	Αόριστος	Παρακείμενος	Υπερσυντέλικος
(εγώ) παίζω	έπαιξα	έχω παίξει	είχα παίξει
( ) θυμάμαι			
( ) τρέχεις			
( ) σηκώνομαι			
( ) κοιτάζετε			
( ) ζωγραφίζει			
( ) Χορεύουμε			

